

PRZYTOCZONY (9) *part praet pass pf*

przytoczony (7), **przytoczon** (2).

Pierwsze o jasne; w formach złożonych -on-, formy niezłożone z tekstów nieoznaczających ó.

sg m N przytoczony (1), przytoczon (1). \diamond f N (*praed*) przytoczoną (1), przytoczona (1) *RejPos* (1:1). \diamond n N przytoczon(e) (1). \diamond pl N subst przytoczon(e) (2). \diamond G przytoczonych (2).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. skazanie, Linde bez cytatu s.v. przytoczyć.

1. *Przybliżony, przysunięty przez toczenie* (2) : Advolutus – Przitoczom [!]. *Calep* 30a.

przytoczony do czego (1): Ad ignem advolutus, Do ognia przitoczony. *Mącz* 506d.

2. *Zacytowany, przywiedziony; wymieniony, podany, przedstawiony* (5) :

Wyrażenia: [»miejsca przytoczone«: że mieyscá piłmá Bożego ná onym kazaniu goło á obiter przytoczone/ nie inák śnadnie/ iedno o tym co się rzekło rozumiane być máią. *GrodzCzyś II* 2.]

»przykłady [ku czemu] przytoczone« (1): To wżytko kto obaczy/ [...] wyrozumie [...] że [Pan] téż niechce/ aby iego chrześcijani włafności niemiewali abo opuźczali coby mieli/ okrom oobliwyi potrzeby chfały bożyi/ abo włafnego rofkázaniá pańkiego/ iakośmy to śprzykładów ku piątemu i czwartemu kacerstwu przytoczonych obaczyć mogli. *MurzNT* 93v.

»na plac przytoczony« (2): A ták nie bez przyczyny ty słowá Páńkie tu są ná plác przytoczone w tey tu dzisieyſzey rośpráwie náłzey *RejPos* 250, 82.

»wysszej przytoczony« (1): HETMAN ma moc śadzić y exequowác przeſtępcę, z Artykułów w woycze vchwalonych, obwołanych, y przybitych. Bo ma iuſz iurisdycią ná ten czás w mocy Królewſką, Stárością, y śadu ziemſkiego: wżákże *non contraueniendo iuri communi*, wedle Státutów wyſzſzey przytoczonych. *SarnStat* 439.

Szereg: »przytoczon a napisan« (1): A iżbychmy śnadniey zrozumieli temu/ tedy ſie ták zdáło áby teſz tu byłá przytoczoná á nápiſaná hiſtoria o tym ſwiętym powołaniu thego Apoſtoła ſwiętego [tj. św. Macieja]/ y o tych śprawach iego. *RejPos* 287.

3. *Odniesiony, połączony treściowo, zastosowany [na kogo, na co]* (2) : A iż w tey Ewányeliey s. czworáki rodzay ludzi Pan Kriftus nam przed oczy przekłádác raczy/ ktorzy ſłucháli y ſłucháią/ y potym ſłuchác będą ſwiętych ſłow á náuki iego/ tedy tá Ewányelia s. nie tylko należálá ná ony czáſy Apoſtolſkie/ ále włafnie może być przytoczona ná ty dzisieyſze czáſy náłze/ y ná pothym śnadnie ſie przytrefić muſi. Bo zázwdy iákoſż od początku ſwiátá ten czworáki rozdział miedzy ſłucháczi ſłowá Bożego okazował ſie *RejPos* 62.

Wyrażenie: »mieſce przytoczone« (1): *Z Egiptu wezwałem Matth* 2/15) To mieſce prorockie (y temu podobne w nowym teſtámenćie) tu ná Chriſtá Páná przytoczone/ choćby ſię wedle litery ináčzey rozumieć mogło; vczy nas dobrze wykłádác piłmá ſtárego zakonu. *WujNT* 9.

Synonimy: 1. *przybliżon, przymkniony*; 2. *podany, wyłożony*.

Cf **PRZYTOCZYĆ**